

Mál nr. 138/2015

**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.**

Árekstur við framúrakstur á Hringvegi í Hörgársveit við Steðja þann 23.11.2014.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 13.4.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 8.5.2015.

Málsatvik.

A og B var ekið suður Hringveg við Steðja í Hörgársveit og var A ekið á undan B. Er B var ekið áleiðis fram úr A varð árekstur með bifreiðunum með þeim afleiðingum að báðar bifreiðirnar fóru út af og ultu vestan vegarins. Bjart var af degi og mjög mikil ísing á veginum þegar óhappið varð. Við skoðun á vettvangi fannst brot úr hægri afturfelgu B á þeim stað þar sem skriðför eftir bifreiðirnar hófust auk þess sem sverta eftir gúmmi á brettakanti yfir hægri afturhjól B. Á A var „töluvert nudd“ á vinstra framhjól og felga marín. Að áliti lögreglu þótti samkvæmt þessu nokkuð greinilegt að vinstra framhjól A hafi rekist í hægri afturhjól B.

Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni A að þegar bifreiðirnar hafi verið samsíða á veginum hafi A lent í einhverri ójöfnu á veginum með þeim afleiðingum að hann hafi misst bifreiðina eitthvað til hliðar og hún rekist utan í B. Hafi báðar bifreiðir snúist á veginum og oltið vestan við hann. Í tölvuskeyti 9.2.2015 kveður ökumaðurinn að ekki sé rétt eftir sér haft í lögregluskýrslunni. Kveður hann B hafa verið við afturhorn A og hann hafi séð B alveg í „rassgatinu“ á A, svo hafi hann misst stjórn. Kvað hann högg hafa komið á A og hún losnað að aftan eins og hún hafi lent í ójöfnu. Sjáanlegt tjón hafi verið á afturkanti/afturhorni A og því greinilegt að B hafi rekist í afturhjól A.

Ökumaður B kvað A hafa verið ekið á undan sér á um 70-80 km hraða á klst. og hafi hann ákveðið að aka fram úr henni. Þegar hann hafi verið byrjaður framúraksturinn hafi hann tekið eftir að ökumaður A hafi verið í vandræðum með bifreiðina sem hafi leitað yfir á vinstri vegarhelming. Kvaðst ökumaður B hafa farið eins langt til vinstri og hann þorði en samt hafi A lent utan í B sem við það hafi snúist á veginum og síðan út af honum hægri megin og oltið.

Í tölvuskeyti 23.2.2015 lýsti farþegi í A atvikum svo að hún hafi fundið fyrir eins konar höggi, eins konar dæld í veginum, sem varð til þess að hún fór að fylgjast með veginum. Hafi hún séð ökumann A „berjast við bílinn“ og örstuttu síðar hafi hún séð B samhliða A og hafi ökumaður B einnig verið „að berjast við bílinn sinn.“ Svo hafi komið högg á A sem hafi orðið til þess að ökumaður A hafi alveg misst stjórn á A og ekið inn í hlið B, en svo hafi virst sem B hafi verið farin að sveigja mikið til hægri jafnvel eins og hann væri að reyna að aka fyrir framan A.

Álit.

Samkvæmt framburði beggja ökumanna og farþega í A og gögnum málsins að öðru leyti þykir mega slá föstu að högg hafi komið á A í sömu andrá og B var ekið áleiðis fram úr A, en við það missti ökumaður A stjórn á bifreiðinni. Ekki verður séð að högg þetta tengist B eða akstri hennar áleiðis fram úr A. Í kjölfar þess að ökumaður A missti stjórn á bifreiðinni varð árekstur með bifreiðunum. Verður áreksturinn rakinn til þess að ökumaður A hafði ekki fulla stjórn á bifreið sinni. Verður honum því gefin sök á árekstrinum. Af gögnum málsins hefur ekki verið sýnt fram á að áreksturinn verði rakinn til atvika sem ökumaður B verður talinn bera ábyrgð á. Verður honum því ekki gefin sök á því hvernig fór.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann A.

Reykjavík, 9. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.